

* له پهنای ټولو کوچ و ده لاقه بچکوله یوه، دهمه وچ مانگانه له سر په کیک له دیارده سهره کانی ناوړندی کولتوری و نه ده بی و هونری بوستم و په نجه له سر هندی شتی نام دابنیم، نه وهی ټم چاره باسی ده کم، له حالت دهرچووه و خریکه ده بیته دیارده، پوژ له دوی پوژیش پتر پو له زیادبوون ده کا.

* ټم دیارده یه لئی ده دویم پیوهندی به بالوکړنه وهی شیعری شاعیریک، نووسینی نووسه ریک و توژینه وهی توژهریکه وه هیه که له دوی په سندرکونی بابه ته که یه وه دچ، کاتخ خاوهن ده قیک، نووسینیک ده بینین به وه قوشقی بووه که به ره مه بالوکړاوه که ی له پشت به ره مه می شاعیریک دی، یان نووسینی نووسه ریک دیکه داناوه، ټو کاته ټو که خوی له وان ژور به گوره تر ده بینین، به مه هله دچ و دهماری ده گیر.

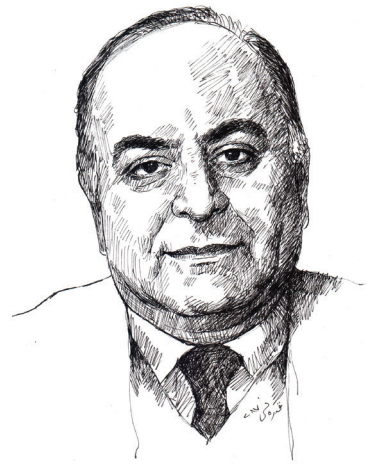
* شاعیری خق به زلزان و نووسه ری له خویایی، ټوه به بچوکوونه وهی خوی ده زان و له لای ده بیته گرفتیکي گوره، ټیدی ده که ویکه په له قاز و بوله بول ده ست پچ ده کات، ټه وانه پتیا وایه دانانی شاعر و نووسینیان له پشت شاعر و نووسینی ټوانی دیکه وه، له زانایی و دانایی و داهیتان و پله وپایه و گوره بییان ده هینیکه خور و پچی کم ده بونه.

* همیشه ټه وانه ی فوریان کړدووه خویان و خق به مزن ده بینین، په دانانی بابه ته کانیان له پشت ټوانی دیکه وه، به هله چوون و هله شه یی وه ده که ونه قسه فزیدان و له خویانه وه بیروای کلشهی پیشه وهی له باره ی دهق و نووسینی که سانی دی ده لئین، بویه تره متی خیرا و حازربه ده ستیان له لایه تا به بین بیرکړدونه و تفکرین و به لگی سلمینر، له تنگی ټه وانه بدن که دهق و نووسینیان له پیش دهق و نووسینی ټه وانه داناوه.

* له بوونی دیارده یه کی وها، ټو ده قنوس و نووسه رانه تنیا خویان ده بینین و نیرگیسانه له خویان ده پوان، وا ده زان تنیا خویان له گوره پانه که دا هن و هر ټوان شایانی ټه وانه له ریزی پیشه وهی لاپه پکان بن، به بین گویدانه ټه زمونی دورودریژ و میژوی که سکان، یان به بین په چا وکړدنی ټه وهی، ټو که سانه ی نووسینیان له پیش نووسینی ټه وانه داناوه، ټوانیش نووسه ری جدیدین و کاریگری و جیده ستیان به سر ټه ده بیاتی کوریدیه وه هیه، هندی چار حساب بقی پله ی زانستی و ټه کادی می که سکانیش نا کهن که پله ی زانستی و ټه کادی مییان له وان به رتره.

* ټه وانه ی له سر دانانی شاعر و نووسینه کانیان له پیشه وه شه پ ده کن، پتیا وایه ټو کاره په ونهق و ټه فسونی زیاتر به نووسینه کانیان ده دا، به دانانی به ره مه کانیان له پشت که سانی تره وه، وا ده زان غدر و سته میکی گوره له خویان و نووسینه کانیان کراوه، چونکه خویان له وانی دی به شایسته تر ده زان له ریزی پیشه وه بن، وای لیک ده ده نه وه که له کوفار و بالوکړاوه کاند ده فاری زلپین و خوله میشی هیه، له کاتیکدا ټو چاپه مینی هی ټو په سندی کړدوه، هه مو لاپه پکانی گرنک و زیندوون و له لایه خویانه وه به تاسه وه ده خوینرته وه، شاعر و نووسه ریکش به راستی شاعر و نووسه بن، خوینرته ران کون به کون به دوی نووسینه کانیان ده که پین، ټو جا له هر کوئی کوفار و بالوکړاوه که دا بالو بویته وه.

* ټم دیارده یه هر تنیا به ریکی بالوکړاوه و کوفاره کانی نه گرتوه، بگره ټه ونده ی من ناگام لئی، به پچی ټه زمونی چندان ساله م، ټه ونده ش که له هار پتیا دیکه ده بیستم، ټوانیش ده لئین که پانتلیک بقی هندی که س داده نین و ده یخینه دوی پانتلیستیکی دی، یان زه روهرت وا ده خواز دابه شکر دنی جوگرافیایی له به رچاو بگرین، تووشی که سانی چیکلدانه تنگ ده بیننه وه و شه ری پیشخستنی پانله که ی ده کا، هندی چار ده یکه یه نیتته راده ی به جیه پشتنی کتر و فیستیفال و سیمیناره که، ټو جا وهره دلته به ماموستایه کی زانکر و ټه کادی مییه ک خوش بین، به بیرکړدنه وه یه ټه کانمان پیگه یه نن، له جیاتی ټه وهی به کاریگری بیروپا و زانست و زانیاریه کانی گوره یی خوی بنوینن، ده یه وچ به هله چوون و له خویا بیبوون خوی گوره نیشان بدا، له جیاتی ټه وهی به توژینه وه و بچوونی نو بیته جیکه ی سرنج، پچی وایه نووسینه کی له پیشه وه نه بین، ټه وه په واهی نییه و که س کوئی لئ ناگرین و نایخوینتته وه.

گوله که نمه پوچه کان

نازاد عه بدولوا حید